

Er Islamisk Stat et bud på en ny verdensorden eller en trussel mod verdensfreden?

Hellige krigere i uheldig krig

GENNEM DE SENESTE måneder har nyhedsstrømmen været præget af 'Islamisk Stat' (IS). Terrorangreb, hellig krig, angreb på civile og regeringstropper, og senest videoer der viser grusomme drab på udenlandske gidsler. Men hvad er IS, og hvad er deres mål? Det ser vi på i denne artikel.

IS opstod i Jordan i 1999 og blev dengang ledet af Abu Musab Al Zarqawi. Den Sunni-muslimske gruppe kaldte sig oprindeligt 'Jama'at al-Tawhid wal-Jihad' (JTJ), eller på dansk: *Organisationen for Monoteisme og Jihad* og støttede fra oktober 2004 til al-Qaeda i kampen mod den koalitionsstyrke som året forinden havde invaderet Irak. I 2006 slog JTJ sig sammen med flere irakiske grupper og etablerede 'Den Islamiske Stat i Irak' (ISI). De hævdede at have kontrol over flere områder i Irak, som udgjorde den nye stat, men områderne var reelt stadig under irakisk kontrol. I de følgende år bredte gruppen sig til dele af Syrien, og i 2014 brød man definitivt med al-Qaeda på grund af interne uoverensstemmelser. Den 29. juni 2014 annoncerede organisationen grundlæggelsen af et islamisk kalifat, og kalifatet fik det officielle navn 'Islamisk Stat' (IS). Til forskel fra 2006 havde IS nu rent faktisk kontrol over landområder på mere end 30.000 km² i det nordlige Irak og Syrien.

I begyndelsen af det nye årtusind anslag det amerikanske udenrigsministerium at IS talte ca. 1.000 tilhængere, og nu er tallet vokset til ca. 80.000 tilhængere. Selvom IS ønsker en tilbagevenden til traditionelle islamiske værdier, er deres metoder ikke specielt muslimske, og en lang række muslimske lande og organisationer tager skarpt afstand fra IS' holdninger og metoder. IS har sikret sig magten over medier, infrastruktur og domstole i de besatte områder, så den islamiske stat de ønsker, er altså nu en realitet, og den styres med hård hånd. De midler der anvendes, er moderne; IS har en tydelig ledelse, en hierarkisk struktur og en forretningsplan, og organisationen råder over et enormt udvalg af både moderne våben og avanceret teknologi. De seneste år har IS endda udgivet en årsberetning, senest et værk på 400 sider, og heri opregnes bl.a. hvor mange aktioner der er udført, hvor mange byer man har indtaget og hvor mange der er 'omvendt'. IS har også en kommunikationsafdeling der – ud over årsberetningen – udarbejder film, propagandamateriale, plakater, magasiner på flere sprog og kommunikerer på Facebook og Twitter.

IS finansieres bl.a. ved salg af olie fra erobrede oliefelter i Syrien og Irak. Den daglige indtjening er ca. \$ 2 mio., og hertil kommer

IS' seneste årsberetning med bl.a. statistikker over organisationens forskellige aktiviteter

indtægter fra erobrede kraftværker i Syrien. Den største aftager af el fra værkerne er ironisk nok den syriske stat som ikke kan undvære strømmen og derfor er tvunget til at købe den fra IS. Endelig er der indtægter fra afpresning, kidnapning, salg af stjalne kunstske, bankrøverier og skatter i de erobrede områder. Det anslås at IS råder over en formue på \$ 2 mia.

Indtil videre er IS' angreb rettet mod IS' egen region og ikke mod Vesten, men det vil formentlig ændre sig. USA har nemlig gennemført mere end 150 luftangreb mod IS i Irak. Samtidig har 26 lande, heraf 10 arabiske, dannet en koalition der har til formål at bekæmpe IS. Der er i øjeblikket modstand mod indsættelse af landtropper, men det kan ikke udelukkes på længere sigt. Skulle det lykkes IS at nå til Sydirak og Saudi-Arabien og få kontrol over verdens rigeste oliefelter, vil en lang række lande givetvis gribe ind.

Alternativet; at IS får en bestemmende rolle på verdensmarkedet for olie, er ikke acceptabelt. I øjeblikket håber koalitionen dog at den nye irakiske premierminister, Haider al-Adabi, vil tage skridt til at bekæmpe IS, bl.a. ved at støtte de Sunni-muslimer der nu lever i de IS-besatte områder i håbet om at lokal modstand vil kunne føre til oprør mod IS' totalitære styre.

IS' tidligere pressechef Abu Mosa (i.v.), som blev dræbt ved et amerikansk luftangreb 21. august

Dansk Kirke i Sydslesvig siger tillykke og velkommen til Gothart Maggaard

Ny biskop i Slesvig

MODSAT ANDRE RELIGIONER har den evangeliske retning ingen bestemt gudgiven samfundsmode. Den er ikke noget teokrati og har ikke noget kastesystem. Derimod er den enkelte menneskes værd en af demokratiets fornemste resultater. At den enkelte er noget i kraft af sin menneskelighed, i stedet for i kraft af status og funktion i samfundet. Man kan ikke gøre sig fortjent til sin menneskelige betydning. Kirkens opgave er at stå fast på at ethvert menneske har værdi, siger den nyvalgte og nyindviede biskop i Slesvig, Gothart Maggaard.

Den 11. april i år blev Gothart Maggaard valgt som biskop for Schleswig-Holstein og Sprengel, og den 1. maj tiltrådte han embedet. Den 6. september blev han bispeviet ved en stor ceremoni i Slesvig Skt. Petri Dom. Gothart Maggaard er født i Flensburg og er selv vokset op som præstesøn, er gift og har fire voksne børn. Han kan træffes enten på sit kontor i Slesvig, eller i Slesvig skt. Petri Dom, hvor han har sit prædikensted. Efter teologiske studier i Berlin og Hamburg har Maggaard siden 1984 fungeret både som præst og som studieleder på Predigerseminar Preetz.

Samarbejdet med mindretallene ligger biskop Maggaard meget på sinde, hvilket blev

understreget ved hans indvielse i Slesvig Domkirke, hvor der blev læst og bedt på plattysk, dansk og frisisk. Lokationen af den efterfølgende fest får da også provst for Dansk i Sydslesvig, Viggo Jacobsen til at bemærke at '... som dansk provst var jeg da også stolt over, at festen efter bispevielsen blev holdt på A. P. Møller-skolen i Slesvig.'

Provst Viggo Jacobsen fortæller videre om det dansk-tyske kirkesamarbejde at da den Nordelbiske kirke i 1997 overdrog Helligåndskirken i Flensburg til Dansk kirke i Sydslesvig, blev et dansk-tysk kirkeligt samtaleforum oprettet ved samme lejlighed. Formålet med dette samtaleforum er at holde hinanden orienteret om hvad der foregår både i Folkekirken, Nordkirche, Nord-schleswigsche Gemeinde og Dansk kirke i Sydslesvig. Medlemmerne af dette samtaleforum er biskopperne fra Ribe, Haderslev og Slesvig, de tyske provster fra Nordfrisland og Flensburg samt provsterne for mindretalskirkerne. Endvidere deltager DKS' forretningsfører og en afdelingsleder fra Nordkirches administration i Kiel.

Samtaleforummet mødes to gange årligt, hvor man udover gensidig orientering også diskuterer eventuelle problemer og selvføl-

Den nyvalgte biskop Gothart Maggaard

gelig forsøger at løse dem i fred og fordragelighed. Dette samtaleforum har endvidere fostret et barn, nemlig et årligt konvent for dansk-tyske præster, som skiftevis afholdes i Breklum og Løgumkloster. Samarbejdets gode ånd illustreres i øvrigt nok bedst ved et replikskifte mellem den tidligere biskop i Haderslev, N. H. Arendt og Maggaard. Arendt sagde smilende til Maggaard at 'Mit stift begynder ved Ejderen', hvortil en lige så smilende Maggaard replicerede: 'Og mit stift slutter ved Kongeåen'.

Dansk Kirke i Sydslesvig ønsker Gothart Maggaard tillykke med valget. Vi glæder os til samarbejdet!

Henriette Gosvig Knudsen

De 10 bud omgås som elastik, der sælges i metermål

EN GANG GIK man tynget af synder til kirke om søndagen og forlod den fri og lettet efter at have fået sine synders forladelse. I dag går man i stedet fri og lettet i indkøbscentret men kommer ud tynget af store bæreposer. Tanken om at komme helligdagen i hu, holde fri og gå i kirke er trådt lidt i baggrunden.

Det hænger sammen med at begæret, som der advares imod i det 10. bud, netop er det, der får hele vor økonomi til at hænge sammen. Enhver reklame appellerer åbenlyst til, at vi må eje det vores nabo, kollega eller ven har.

Det 2. bud på stentavlerne, som Moses fik på bjerget Sinaj, lød i sin oprindelige form således: 'Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden ...' Men allerede de første kristne så stort på dette bud. Det har ført til stidigheder op igennem kirkehistorien, og Luther så også en fare. Hensynet til det pædagogiske i billeder fik ham dog til at fjerne buddet.

Den protestantiske verden har altid sat ordet høre end billedet. I det 18. århundrede maledes man billederne over, så de ikke forstyrrede gudstjenesten. I dag bruges der millioner af kroner på kirkekunst, og forbuddet er dermed for en tid trådt i baggrunden.

Mere elastisk opfattes buddet om ikke at slå ihjel. Generelt bliver det accepteret i tilfælde af krig, at man må forsvare sig. Men krigsførelsen har ændret sig igennem de seneste 100 år fra at være to hæere, der stod over for hinanden, til i dag direkte at have uskyldige civile som mål.

Tanken bag buddet er, at ethvert menneske er skabt i Guds billede, og dermed har en umådelig stor værdi. Derfor handler buddet ikke alene om krig, men også om, hvorvidt man må tage sit eget liv, yde aktiv dødsbistand eller få foretaget abort?

En streng seksualmoral for kvinden var tidligere nødvendig for at manden kunne føle sig sikker på, at børnene var hans og arvefølgen kunne fastlægges. Med tidens moderne præventionsmidler er der ikke længere behov for et asketisk liv, hvis man skulle være bange for uønskede børn eller kønssygdomme. Dermed er det seksuelle område også ved at være afmoraliseret.

De 10 bud har haft en omskiftelig tilværelse. Både deres indhold og deres brug har varieret. Alligevel skal de fortsat høre med til vores børnelærdom. For med de 10 bud har vi en moral givet af Gud, der er til gavn for alle.

Jacob Ørsted